

# A Negyvenedik Vers Rejtett Története – Huszonháromas szám

## *Ezékiel negyedik száma*

Jeff Pippenger

2026-08-09

Ezékielt a „gyászoló prófétaként” azonosítják, mert ő a száznegyvennégyezer jelképe, akik könyvének kilencedik fejezetében gyászolnak (sóhajtoznak és kiáltanak) a földön és az egyházban elkövetett utálatosságok miatt. A Testimonies-ből vett, az előző cikkben idézett szakaszban White testvérnő így írta: „Maga a próféta is idegen volt idegen földön, ahol a határtalan becsvágy és a vad kegyetlenség uralkodott. Az, amit az emberi zsarnokságból és jogtalanságból látott és hallott, lesújtotta lelkét, és keservesen gyászolt éjjel és nappal.”

A száznegyvennégyezer „Izráel számkivetettjei”, akik szétszórattak, amint azt Ezékiel fogságba vitele jelképezi. Az Ezékiel 9-ben ábrázolt elpecsételési folyamata ugyanaz, mint a Jelenések 7-ben, és mindkét fejezet úgy van bemutatva, mint amely az utolsó napokban megy végbe.

„Isten szolgáinak ez a megpecsételése ugyanaz, amelyet Ezékiel látomásban látott.”  
Testimonies to Ministers, 445.

A trónról Isten irányítja a kerubokat, akik viszont a kerekeket vezérlik. Ezékielnek a látomásból meg kellett értenie, hogy Isten uralkodik, még abban az időszakban is, amikor minden zűrzavarosnak látszott. White testvérnő „hasonlóképpen” szól, miután feltárja az Isten trónon ülő, a kerubokat irányító szerkezetét, akik a föld ügyeit intézik, amint leírja Jánost a szentélyben, ahol Krisztus a hét gyülekezet között járt. Ezékiel és János azoknak a jelképei, akik a száznegyvennégyezer elpecsételésének idején élnek, akikre nézve, amint az ihletett kijelentés tanúsítja: „A világunkban lejátszódó jelenetekről még csak nem is álmodnak.”

Bizonyos, hogy amikor White testvérnő leírta azokat a szavakat, azok a szavak igazak voltak, ám a pecsételés idején nyerik el tökéletes beteljesedésüket. Mintegy húsz évvel ezelőtt vajon gondolta volna-e bárki, hogy ami most a világban végbemegy az iszlám sáskáinak rajzásával összefüggésben? A Jelenések kilencedik fejezetében a sáskák mint az iszlám jelképe magukban foglalják az észak-afrikai sáskák természetben megfigyelhető vándorlását is. Afrika rajzó sáskáinak vándorlási útvonala egybeesik azzal a földrajzi térséggel, amelyet az iszlám hódított meg. Az iszlám Izmael leszármazottja, Izmael anyja pedig Hágár volt. Hágár jelentése: „menekülés” vagy „elfutni”. Arabul a nevet rendszerint Hádzsar alakban adják vissza (رحا), és ugyanahhoz a gyökhez kapcsolódik, amelyből a hidzsra származik (Muhammad kivándorlása/menekülése). Az iszlám gyökerei nemcsak a sáskák rajzásával állnak kapcsolatban, hanem e gyökerek a vándorlás jelentését is magukban foglalják. Álmodta-e valaha bárki, hogy az illegális bevándorlás az iszlám sáskájának egyik megnyilvánulása?

Álmodta-e bárki, hogy a globális kommunisták szövetségre lépnek az iszlám hordákkal? Mind az iszlám, mind a globalisták sárkányi hatalma a mélységből emelkedik fel a Jelenések 9., illetve 11. fejezete szerint, és a mélység a sátáni hatalom megnyilvánulását jelképezi. A jelenlegi szövetségesek mindkét oldala a Sátán eszköze az igazság Írásai szerint.

„Amikor bevégezik [éppen bevégezik] bizonyágtételüket.” Az az időszak, amikor a két tanúnak zsákruhába öltözve kellett prófétálnia, 1798-ban ért véget. Amint homályban végzett munkájuk befejezéséhez közeledtek, háborút kellett indítani ellenük azon hatalom részéről, amelyet úgy ábrázol az Ige, mint „a fenevad, amely feljön a mélységből”. Európa sok nemzetében az egyházban és az államban uralkodó hatalmakat évszázadokon át a Sátán irányította a pápaság közvetítésével. Itt azonban a sátáni hatalom új megnyilvánulása tárul elénk.” A nagy küzdelem, 268.

White testvér itt azonosítja a szocializmus megjelenését a francia forradalom korszakában, miközben arra is rámutat, hogy Sátán a pápai hatalmat is irányítja. A pápai hatalom a Jelenések könyve tizenhetedik fejezetében szintén a mélységből jön fel, a Jelenések kilencedik fejezetében pedig az iszlám az a füst, amely a mélységből szállt fel. A lényeg azonban továbbra is ugyanaz marad: vajon az ihletés valóban ezt értette: „A jeleneteket, amelyek világunkban le fognak játszódni, még csak meg sem álmodták”? Ki álmodta volna, hogy az iszlám most egész Európában elterjed, és immár az amerikai földrészre is leszáll? Megálmodta-e, hogy a sáskákat az Egyesült Nemzetek Szervezetének, az Európai Uniónak és az Egyesült Államok Demokrata Pártjának globalistái fogják szétterjeszteni az egész földgolyón?

Ki álmodta volna, hogy az oktatási intézményeket legyőzi a kommunista és iszlám szövetség, amelyet most olyan polgárok adóforintjaiból finanszíroznak, akiknek soha nem állt szándékukban, hogy adóforintjaikat arra használják fel, hogy elpusztítsák azt a nemzetet, amely e adóforintokat biztosítja.

Ki gondolta volna, hogy Nagy-Britannia előmozdítja és támogatja azt, hogy fehér lányokat az iszlám nevében csoportosan megerőszakoljanak, elraboljanak, fogságban tartsanak és meggyilkoljanak? Sokan rámutatnak arra a tényre, hogy az emberi történelemben valaha létezett minden kommunista rendszer teljes kudarcot vallott, ám Nagy-Britannia szocializmusának gyümölcse éppoly súlyos elítélése a szocializmusnak, mint e rendszer gazdasági és politikai filozófiáinak kudarca.

Ki hitte volna, hogy megengedik a föld kereskedőinek, hogy mérgeket vezessenek be, és ily módon több mint tizenhét millió ember tömeges meggyilkolását vigyék véghez?

Ki gondolta volna, hogy olyan embereknek, mint George Soros, Bill Gates és Anthony Fauci, megengedtetik, hogy démoni gonosztetteiket teljesen következmények nélkül vigyék véghez?

Amikor White testvér kijelentette, hogy a lejátszódó jelenetekről álmodni sem fognak, ezt a száznegyvennégyezer elpeccsételésének idejével összefüggésben tette. Megjegyzései Krisztusnak a Máté huszonnegyben adott figyelmeztetésére vonatkozó szavait követték, ahol ezt jegyezte fel: „E tanulságok a mi javunkra vannak. Hitünket Istenben kell megszilárdítanunk, mert közvetlenül

előttünk áll egy idő, amely próbára teszi az emberek lelkét. Krisztus az Olajfák hegyén felidézte azokat a félelmetes ítéleteket, amelyeknek meg kellett előzniük második eljövételét.”

Az imént említett tanulságok Ezekielnek és Jánosnak a szentélyben kapott szemléltetései voltak arra nézve, hogy megértsék: Isten mindenek fölött uralkodik. A most folyamatban lévő zűrzavarban és lázadásban — olyan zűrzavarban és lázadásban, amely a történelem előrehaladtával csak fokozódni fog — azok, akik Isten követői, amint azt nemcsak Ezekiel és János a templomban, hanem Ézsaiás is szemlélteti, csak úgy tudnak a történelmen olyan módon végighaladni, hogy azzal az Urat dicsőítsék, ha megértik, hogy még azok a dolgok is, amelyekről álmodni sem mertünk, továbbra is Isten uralma alatt állnak.

Azok a kerekék, amelyek a többi kereket metszik, magukban foglalják azokat az eseményeket, amelyekről soha nem is álmodtak, és ezek azok az események, amelyek a 9/11-en kezdődött pecsételési idején mennek végbe. Azokat a tanulságokat, amelyeket meg kell tanulni, csak azok tanulják meg, akik hit által belépnek a Szentek Szentjébe, és Krisztust, valamint az Ő világosságát látják, amint a frigyládából ragyog. Amikor e dicsőség úgy szemléltetik, amint azt Dániel a tizedik fejezetben ábrázolja, a világosságból részesülő osztály elkülönül azoktól, akik elfutottak a látomás elől.

És egyedül én, Dániel, láttam a látomást; mert a férfiak, akik velem voltak, nem látták a látomást; de nagy rettegés szállta meg őket, úgyhogy elfutottak, hogy elrejtőzzenek. Dániel 10:7.

Sokkal több minden is levezethető az előző cikkben szereplő szakaszból, de e cikk lezárásaként egy keréssel foglalkozunk. Az előző cikkben megfigyeltük a huszonötös szám jelképes jelentését, azt megelőzően pedig időt szántunk a harmincas számra. Ezekiel könyvének világossága nem pusztán jelképes számokból áll, mindazonáltal érdemes először megismerkednünk e számbeli jelképek némelyikével, mielőtt hozzáfognánk ahhoz, hogy némi világosságot hozzunk ki a zűrzavarból.

## **Tizenhét**

A három kétszázötven éves prófécia egy tizenhét éves időszakot jelöl meg, amely a smyrnai gyülekezet történetének végén kezdődik. 313-tól 330-ig tizenhét év azonosítja a fenevad képének felállítását.

A Kr. e. 457-ben kezdődő kétszázötven év Kr. e. 207-ben ért véget, hét évvel a Raphiai csata után és tíz évvel a Paniumi csata előtt. Ráfiától Paniumig tizenhét év telt el, és ez Dániel 11. fejezetének tizenegyedik–tizenötödik verseiben kifejtve a negyvenedik vers rejtett történetét jelképezi.

IV. Ptolemaiosz Philopatór (más néven IV. Ptolemaiosz) volt az az uralkodó, aki Kr. e. 217-ben megnyerte a raffiai csatát. A Ptolemaioszi Egyiptom királyaként (és fáraójaként) Kr. e. 221-től Kr. e. 204-ig uralkodott, tehát tizenhét évig uralkodott. Uralkodását a raffiai csata előtt kezdte meg, de a paniumi csata előtt meghalt.

A Ráfiai csata, amely az ukrainai háborút jelképezi, 2014-ben kezdődött, amikor az Egyesült Államok színes forradalmat idézett elő Ukrajnában. IV. Ptolemaiosz, a déli király, Vlagyimir Putyint példázza, aki 2000-ben kezdte uralmát, egy évvel azelőtt, hogy 2001-ben megkezdődött a száznegyvennégyezer elpecsételése. Miként Ptolemaiosz esetében, Putyin is az ukrainai háború előtt kezdett uralkodni, amelyet a 2014-ben kezdődő Ráfiai csata jelképez. Panium előtt Putyin, amint azt Ptolemaiosz példázza, eltávolíttatik. Putyin 2000-ben kezdett uralkodni, s ez így egybeesik az elpecsételés idejének kezdetével, amely a következő évben, 2001-ben kezdődött. A Ptolemaiosz által jelképezett tizenhét szimbolikus év azt az időszakot azonosítja, amely alatt Putyin uralkodik, és ezt az elpecsételés ideje alatt teszi.

A Trumpot jelképező, a Kr. e. 457-ben kezdődött kétszázötven év lezárulása ugyanabban a rejtett történelemben helyezkedik el, mint Putyin; ez a történelem tizenhét év hosszú, és a raphiai csatával kezdődik. A sárkány (Putyin) és a hamis próféta (Trump) ebben a rejtett történelemben helyezkednek el. Ebben a történelemben a fenevad, amely „néped erőszakosai”-ként van ábrázolva, s amely a pápai hatalmat jelképezi, a Raphiától Paniomig tartó tizenhét év végén helyezkedik el.

A 321. év az Egyesült Államokban bevezetendő vasárnaptörvényt jelképezi, és a 321-es év egy tizenhét éves időszakon belül helyezkedik el, a 313-as milánói ediktumtól a birodalom 330-as felosztásáig.

A történelem, amely az úgynevezett Jósiás nagy páskája felől van ábrázolva, a zsidók tizenhetedik jubileumi ciklusával kezdődik. Jósiás páskája, amely az Ószövetség legnagyobb megújulása, október 22-éig a millerita történelmet jelképezi 1840. augusztus 11-étől 1844. október 22-éig, de ennél is fontosabb, hogy 9/11-től a vasárnapi törvényig terjedő történelmet ábrázolja. A száznegyvennégyezer megpecsételésének idejét a tizenhetedik jubileumi ciklus jelképezi Jósiástól október 22-éig. A tizenhét olyan jelkép, amely a megpecsételés idejének nagy eseményeihez kapcsolódik, és a tizenhetes szám az a pont, ahol Ezékiel kerekai metszik egymást.

Dániel negyvenedik versének rejtett történetében, amint azt ugyanazon fejezet tizedik–tizenötödik versei ábrázolják, a sárkány Ptolemaiosz uralkodása által a „17” számmal áll kapcsolatban. A tizenegyedik vers rafiai csatájától a tizenötödik vers rafiai csatájáig terjedő történelem „17” év. Ez a történet Donald Trumpot annak a két csata által jelképezett tizenhét évnek a közepére helyezi. A fenevad képe, amelyet Trump az Egyesült Államokban formál meg és állít fel, a 313-tól 330-ig terjedő „17” év által van jelképezve. Az első fejezet első versében Ezékiel a „17.” jubileumi ciklus harmincadik évében van. Álmodtál-e valaha arról, hogy a tizenhetes szám azon kerek egyikét jelképezte, amelyet Ezékiel a Szentek Szentjében látott?

Ezékiel jelképe azoknak, akik a pecsételés idején hit által beléptek a Szentek Szentjébe. Ők Péter papjai.

Ti magatok is mint élő kövek épültök fel lelki házzá, szent papsággá, hogy lelki áldozatokkal áldozzatok, amelyek Jézus Krisztus által kedvesek Istennek. 1 Péter 2:5.

A megbízatásuk az, hogy üzenetet hirdessenek Isten egykori szövetségi népének, amely nép ekkor mellőztetik, jóllehet előre figyelmeztetést kapnak arra, hogy Isten egykori szövetségi népe sem látni, sem hallani nem fog.

És monda nékem: Embernek fia, etesd meg hasadat, és töltsd meg beledet e tekerccsel, amelyet néked adok. És megettem azt; és az én számban édes vala, mint a méz. És monda nékem: Embernek fia, eredj, menj el Izráel házához, és az én beszédeimmal szólj nekik. Mert nem érthetetlen ajkú és nehéz nyelvű néphez küldetel, hanem Izráel házához; Nem sok érthetetlen ajkú és nehéz nyelvű néphez, kiknek beszédét nem értheted. Bizony, ha őhözjok küldöttelek volna, hallgattak volna reád. De Izráel háza nem akar téged hallgatni, mert engem sem akarnak hallgatni; mert Izráel egész háza kemény homlokú és megátalkodott szívű. Ímé, keménnyé tettem orcádat az ő orcájokkal szemben, és keménnyé homlokodat az ő homlokukkal szemben. Olyanná tettem homlokodat, mint a gyémánt, amely keményebb a kova-kőnél: ne félj tőlük, és ne rettegj tekintetüktől, mert ők engedetlen ház. Ezékiel 3:3–9.

Ezékiel azt a megbízatást kapja, hogy üzenetet hirdessen az egykori szövetséges népnek, amelyet a millerita történelem protestánsai és az utolsó napok laodiceai Hetednap Adventista egyháza képvisel. Ha megtagadja az üzenet hirdetését, a figyelmeztetés nélkül hagyottak vére rajta lesz.

Embernek fia, őrállóvá tettelek téged Izráel háza számára; ezért halld meg a szót az én számból, és intsd őket az én nevemben. Mikor azt mondom a gonosznak: Bizony meghalsz; és te nem inted őt, sem nem szólsz, hogy megintsd a gonoszt az ő gonosz útjáról, hogy megmentsd életét: ugyanaz a gonosz ember meghal az ő hamisságában; de vérét a te kezedből kérem számon. Ha pedig te meginted a gonoszt, és ő nem tér meg az ő gonosságából, sem az ő gonosz útjáról, ő meghal az ő hamisságában; de te megmentetted a te lelkedet. Ismét, ha az igaz elfordul az ő igazságától, és hamisságot cselekszik, és én botláskövet vetek eléje, meghal: mivel nem intetted őt, meghal az ő bűnében, és az ő igaz cselekedetei, amelyeket cselekedett, nem emlékeztetnek többé; de vérét a te kezedből kérem számon. Mindazáltal, ha te meginted az igazat, hogy az igaz ne vétkezzen, és ő nem vétkezik, bizony élni fog, mert megintetted; te pedig megmentetted a te lelkedet. Ezékiel 3:17–21.

Ezékiel első „tizenegy” fejezetében bemutatattik neki Jeruzsálem pusztulása, amelyet a Kébar folyó mellett, a síkságon és Jeruzsálemben kapott látomások szemléltetnek. Megbízatást kap, hogy hirdesse a Jeruzsálemre közelgő ítéletre vonatkozó figyelmeztetést. A Jeruzsálemre közelgő ítéletről szóló figyelmeztető üzenet az a figyelmeztetés, amely először a laodiceai Hetednap Adventista egyháznak adatik. A figyelmeztetés azonosítja Isten ama népének ítéletét és elvetését Jeruzsálemben, akik nem rendelkeznek Isten pecsétjével. Az Ezékiel által előképezett figyelmeztetés a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvényre vonatkozó figyelmeztetés.

Abban az első tizenegy fejezetben, ahol e igazságok kifejtetnek, Ezékiel megnémul, és ezután csak akkor szól, amikor Isten kifejezetten megnyitja a száját; ez egészen Jeruzsálem pusztulásáig tart, amikor ismét beszélhet.

Akkor a lélek belém szállt, talpra állított engem, szólt hozzám, és ezt mondta nekem: Menj, zárkózz be házádba. De te, embernek fia, ímé, köteleket vetnek rád, és megkötöznek velük, hogy ne mehess ki közéjük. És nyelvedet szájpadrásodhoz ragasztom, hogy megnémulj, és ne

légy számukra feddőjük; mert engedetlen ház ők. De amikor majd szólok hozzád, megnyitom szádat, és ezt mondd nekik: Így szól az Úr Isten: aki hallja, hallja; és aki elutasítja, utasítsa el; mert engedetlen ház ők. Ezékiel 3:24–27.

Amikor Jeruzsálem elesett, Ezékiel ismét beszélhetett.

És lőn fogságunk tizenkettedik esztendejében, a tizedik hónapban, a hónap ötödik napján, hogy egy, Jeruzsálemből megmenekült ember hozzám jött, és ezt mondta: Megveretett a város. Az Úr keze pedig rajtam volt estefelé, mielőtt a megmenekült megérkezett; és megnyitotta számat, mígnem reggel hozzám jött; így megnyílt a szám, és nem voltam többé néma. Ezékiel 33:21, 22.

Jeruzsálem bukása a laodiceai Hetednapi Adventista Egyház bukását jelképezi az utolsó napokban. Ez a bukás akkor következik be, amikor a kilencedik fejezetben Jeruzsálemben elpecsételtek felemeltetnek mint a diadalmas egyház. A Jeruzsálemben belüli laodiceaiak eltávolíttatnak, és a száznegyvennégyezer felemeltetik, miközben a dicsőség országa felállítatik. Ezt a dicsőségnek országát a kegyelem országának a keresztnél való felállításával előképezte. A kegyelem országa a keresztnél összhangban áll a dicsőség országával a vasárnaptörvénynél, és e két ország behelyeztetik a prófétai történelem azon sorrendjébe, amely Ezékiel könyvében található. Az első tizenegy fejezet, amikor Ezékiel a szentély összefüggésébe helyeztetik, Isten egyházának megtisztításáról szól, amint az Ő népe a küzdő egyházból, amely úgy határozta meg, mint búzából és konkolyból álló egyház, a diadalmas egyházzá változik át, amely a Pünkösdi búzaáldozatából áll.

Te pedig, Izráel istentelen, gonosz fejedelme, akinek eljött napja, amikor a bűn eléri végét, így szól az Úr Isten: Vedd le a süveget, és tedd le a koronát; ez nem marad ugyanaz: emeld fel az alacsonyot, és alázd meg a magast. Felforgatom, felforgatom, felforgatom azt; és nem lesz többé, míg el nem jön az, akié jog szerint; és neki adom. Ezékiel 21:25–27.

Sedékiás volt Júda utolsó királya, és ő az a „gonosz Izráel fejedelme, akinek eljött a napja”, akiről e versek szólnak. Nabukodonozor éppen Jeruzsálem elfoglalására készült, és Sedékiás koronáját Babilon által kellett eltávolítani, amelyet a médek és a perzsák fognak megdönteni, akiket viszont a görögök döntenek meg, akiket pedig Róma dönt meg. A harmadik megdöntés Rómánál következik be, amely az a történelmi időszak, amikor az a Király, „akié jog szerint”, megkapja a kegyelem országának koronáját annak az országnak a kereszten való felállításakor.

A „istentelen gonosz fejedelemre” elérkezett a végső számadás napja. „Vedd le a süveget” — rendelte az Úr —, „és tedd le a koronát.” Júda ismét csak akkor nyerhette vissza a jogot, hogy királya legyen, amikor maga Krisztus állítja fel országát. „Felforgatom, felforgatom, felforgatom azt” — hangzott az isteni végzés Dávid házában a trónja felől —, „és nem lesz többé, míg el nem jön az, akié a jog; és neki adom azt.” Ezékiel 21:25–27. Próféták és királyok, 451.

A késői eső idején, amely akkor kezdődött, amikor szeptember 11-én megkezdődött az élők ítélete, Krisztus felállítja dicsőségének országát.

„Amikor a négy angyal elengedi, Krisztus felállítja az Ő országát.” Spalding és Magan, 3.

A felkészülés időszaka 9/11-nél kezdődik, és a vasárnaptörvény idején a dicsőséges szent hegy minden halom és hegy fölé emeltetik.

Az a beszéd, amelyet Ámóc fia, Ézsaiás látott Júda és Jeruzsálem felől. És lesz az utolsó napokban, hogy az Úr házának hegye erősen fog állani a hegyek tetején, és magasabb lesz a halmoknál; és hozzá özönlenek minden pogányok. És eljönnek sok népek, mondván: Jertek, menjünk fel az Úr hegyére, Jákób Istenének házához, hogy megtanítsa minket az ő útaira, és mi járjunk az ő ösvényein; mert Sionból jó ki a törvény, és az Úr beszéde Jeruzsálemből. Ézsaiás 2:1–3.

Szeptember 11-én a szelek szabadon bocsáttattak, majd visszatartattak; ezáltal vette kezdetét Dániel második fejezetének királysága felállításának folyamata, amelyet egy hegyből kivágott kő jelképez, s amely betölti az egész földet.

„E látomás 1847-ben adatott, amikor az adventista testvérek közül még csak igen kevesen tartották meg a szombatot, és közülük is csak kevesen gondolták úgy, hogy annak megtartása kellő jelentőségű ahhoz, hogy választóvonalat húzzon Isten népe és a hitetlenek között. Most ennek a látomásnak a beteljesedése kezd láthatóvá válni. Az itt említett „ama nyomorúságos idő kezdete” nem arra az időre utal, amikor a csapások elkezdenek kitölteni, hanem egy rövid időszakra közvetlenül azok kitöltése előtt, amikor Krisztus még a szentélyben van. Abban az időben, miközben az üdvösség munkája lezárul, nyomorúság jön a földre, és a nemzetek haragra gerjednek, mégis vissza lesznek tartva, hogy ne akadályozzák a harmadik angyal munkáját. Abban az időben eljön a „késői eső”, vagyis az Úr színe elől jövő felüdülés, hogy erőt adjon a harmadik angyal hangos kiáltásának, és felkészítse a szenteket arra, hogy megállhassanak abban az időszakban, amikor a hét utolsó csapás kitöltetik.” Early Writings, 85.

Krisztus az utolsó eső idején állítja fel örökkévaló országát, és az Ő országa magában foglalja a kegyelem országát, amely a keresztnél alapított, valamint dicsőségének országát is a vasárnaptörvény idején. Sedékiástól Babilonig (1. királyság), Médo-Perzsiáig (2. királyság), Görögorszáig (3. királyság), majd a pogány Rómáig (4. királyság) terjedő vonal azonosítja azt a történelmet, amely a kegyelem országához vezet. Ez a történelem egy párhuzamos történelmi sorrendet azonosít a pápai Rómától (lelki Babilon, 5. királyság), az Egyesült Államokig (lelki Médo-Perzsia, 6. királyság), az Egyesült Nemzetekig (lelki Görögország, 7. királyság), majd a sárkány, a fenevad és a hamis próféta hármas szövetségéig, amelyek együtt alkotják a modern Rómát (lelki Róma, 8. királyság, amely a hét közül való).

Annak az országnak a diadala a Dániel 2-ben egy kő által van jelképezve, és Isten hűségesei kövek a templomban.

Ti magatok is mint élő kövek épüljétek fel lelki házzá, szent papsággá, hogy lelki áldozatokat ajánljatok fel, amelyek Istennek kedvesek Jézus Krisztus által. 1Péter 2:5.

Az az örökkévaló diadalmaskodik e világ országai fölött, és betölti az egész világot. Ezékiel könyvének negyvenedik fejezetétől könyve végéig ugyanez az ország úgy jelenik meg, mint egy templom, amely az élet vizével tölti be a világot.

Ezeket a dolgokat a következő cikkben folytatjuk.